

Pro Familia

Stowarzyszenie Sędziów Rodzinnych

Pan
Bartosz Arłukowicz
Minister Zdrowia

Szanowny Panie Ministrze,

W imieniu Stowarzyszenia Sędziów Rodzinnych „Pro Familia” przedstawiam postulat, który w naszej ocenie wymaga podjęcia działań legislacyjnych celem poprawy istniejącego prawa.

Postulat ten wynika z analizy prac konkursowych opublikowanych przez redakcję periodyku "Rodzina i Prawo", będącą współorganizatorem ogólnopolskiego konkursu sędziów rodzinnych. Konkurs odbył się pod patronatem Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

Zgłaszany przez Stowarzyszenie postulat legislacyjny dotyczy potrzeby wprowadzenia regulacji odnoszącej się do problematyki spraw o umieszczanie osób chorych w zakładach opiekuńczo – leczniczych.

Od dnia 1 lipca 2011 roku, kiedy ustawa z dnia 30 sierpnia 1991 roku o zakładach opieki zdrowotnej (*Dz. U. 07.14.89 z późn. zm.*) przestała obowiązywać, sąd opiekuńczy nie ma ustawowej podstawy do umieszczania w zakładach opiekuńczo – leczniczych..

Tymczasem zgodnie z treścią § 6 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 25 czerwca 2012 roku, w sprawie kierowania do zakładów opiekuńczo – leczniczych i pielęgnacyjno – opiekuńczych (*Dz. U. 2012 r. poz. 731*), wniosek, skierowanie oraz wywiad pielęgniarzki i zaświadczenie lekarskie, o których mowa w § 3 rozporządzenia, nie są wymagane w przypadku, gdy sąd opiekuńczy wyda orzeczenie o umieszczeniu świadczeniobiorcy w zakładzie opiekuńczym. Przepis ten nie może zastąpić wspomnianej podstawy ustawowej, może jedynie odsyłać do takiej podstawy, niemniej jednak nie ma jej w obecnym stanie prawnym.

Z powołanego przepisu wynika jedynie, że nie są wymagane dokumenty, o których mowa w § 3 ww. rozporządzenia, brak natomiast regulacji, na których sąd mógłby oprzeć swoje orzeczenie.

Należy pamiętać, że w zakładzie opiekuńczo – leczniczym tworzone są zarówno oddziały psychiatryczne jak i ogólne, ukierunkowane na różne potrzeby pacjentów z każdej z tych grup (chorych psychiatrycznie i somatycznie). Umieszczenie chorego na oddziale psychiatrycznym jest zagadnieniem mniej problematycznym, ponieważ przyjmuje się, że oddziały te są w istocie placówką dla osób chorych psychicznie, upośledzonych umysłowo, wykazujących inne zakłócenia czynności psychicznych, a więc osób opisanych w art. 3 ustawy o ochronie

zdrowia psychicznego. W tej sytuacji znajdują zastosowanie przepisy ww. ustawy i takie oddziały można traktować jako odpowiadające domom pomocy społecznej. Fakt ten implikuje właściwość sądu, legitymację osób uprawnionych do wszczęcia postępowania oraz wskazuje podstawę prawną do umieszczenia w tejże instytucji.

Sytuacja zupełnie odmienna ma miejsce w przypadku oddziałów ogólnych w zakładach opiekuńczo – leczniczych. Oddziały te są dedykowane osobom chorym somatycznie, które wymagają pielęgnacji i rehabilitacji, a nie wymagają hospitalizacji.

Z uwagi na brak przepisów, brak jest podstawy do prawidłowego określenia kręgu osób uprawnionych do złożenia wniosku o umieszczenie chorego w ZOL na oddziale ogólnym, problematyczna jest również w niniejszych postępowaniach reprezentacja osoby, której postępowanie ma dotyczyć, a która najczęściej jest w stanie niepozwalającym na decydowanie o swojej osobie.

W związku z tym wnosimy o pilne rozpatrzenie powyższego postulatu legislacyjnego Stowarzyszenia Sędziów Rodzinnych w Polsce.

Z poważaniem

Karolina Sosinska

Prezes Zarządu
Stowarzyszenia Sędziów Rodzinnych
„Pro Familia”